

Ülevaatlilikult: Põhilised muudatused uues PEFC Eesti metsamajandamise standardis (PEFC EST 1003:20XX)

Uus struktuur ja standardi laiem ulatus

Uue PEFC Eesti metsamajandamise standardi koostamisel on aluseks võetud PEFC rahvusvahelise metsamajandamise baasstandardi struktuur, mis vastab ISO standardite struktuurile. Lisaks metsamajandamist puudutavatele nõuetele kirjeldab standard nõuded ka sertifikaadihoidja juhtimissüsteemile, tegevuste kavandamisele ja nende kvaliteedi ja mõju hindamisele, kommunikatsioonile ja tegevuste täiustamisele.

Standardi reguleerimisala on laienenud, uus standard hõlmab lisaks metsamaale ka istandikes ja mittemetsamaal kasvavate puude majandamist. Kõik standardi nõuded kehtivad üldjuhul ka istandike ja mittemetsamaal kasvavatele puude majandamisele, kui pole ära märgitud erisust.

1. Üldised muudatused

Standardi koostamisel võeti suunaks, et PEFC nõuete täitmine ei looks täiendavat bürokraatiat, vaid oleks organisatsioonile kasulik ja aitaks edendada säästvat metsandust. Iga kirjalikult koostatav ja täidetav dokument PEFC nõuete täitmise tõendamiseks peab andma organisatsioonile lisandväärtust ja protsessikeskne lähenemine aitab parandada tulemuslikkust.

Standardi koostamisel kaotati varem kehtinud erisused suurtele ja väikestele metsaomanikele ning lähtuti asjaolust, et kõigile standardi nõuete täitjatele kehtivad kõik standardi punktid. Nõuete täitmise hõlbustamiseks koostatakse näidetega lisamaterjal, samuti on väiksematel metsaomanikel võimalik kasutada grupisertifitseerimise võimalust.

Läbivalt kasutatakse standardis erinevate metsaomanike kirjeldamiseks sõna „Organisatsioon“. Standard ei sisalda õigusaktidega metsamajandamisele kehtestatud nõudeid ja piirmäärasid. Oluliselt täienenud on mõistete ja määratluste peatükk (peatükk 3).

2. PEATÜKK 4: PEFC standardi sisu ja nõuded

Uue standardiga on täpsustatud metsamaa osalise sertimise nõudeid, samuti seda, kellel, millisel juhul ja kuidas on organisatsioonil õigus omistada puidule ja ökohüvedele PEFC väidet.

Metsamajandamise standardis on kirjeldatud kriteeriumid ja täpsemad nõuded, mille täitmine näitab organisatsiooni tegevuse kooskõla jätkusuutliku ja vastutustundliku metsandusega. Standardi nõuete juurde sõnastatud indikaatorid määravad kindlaks konkreetsete tegevused, mis tõendavad nõuete täitmist ja tagavad tegevuste tulemuslikkuse.

Standardi nõuete juures on ära toodud indikaatorid, mis on nii organisatsioonile heaks abivahendiks standardi punkti mõistmisel, kui ka audiitoritele aluseks nõude täitmise hindamisel.

Bürokraatia vähendamiseks ning organisatsiooni eripärasid arvesse võttes võib mitmete nõuete täitmist tõendada suuliselt, kui PEFC standardis pole nõuete täitmise tõendamiseks kirjaliku fikseerimise kohustust. Juhul aga, kui audiitor leiab, et see ei ole siiski piisav, on tal õigus nõuda vastava teabe esitamist kirjalikult. Organisatsioon peab aga igal juhul oma tegevuse üle arvestust pidama viisil, mis võimaldab tõendada PEFC standardi nõuetele vastavust.

Metsaomaniku tegutsemine määratletud kriteeriumide kohaselt tagab jätkusuutliku metsamajandamise ning kinnitab standardi nõuete täitmist. Eesti metsad on väga erinevad, struktuurilt ja kasvukohalt väga mitmekesised ning erinevad on ka metsamajandamise eesmärgid ja praktikad. Ehkki ühtsete nõuetega standard on välja töötatud kõikide metsaomanike jaoks, tuleb standardit rakendada kohandatult, vastavalt metsamaaomandi suurusele, ulatusele, metsaomaniku eesmärkidele, praktikatele ja intensiivsusele metsa majandamisel.

3. PEATÜKK 5: Juhtimine

Uue peatükina on lisandunud peatükk 5 - juhtimine, mis peaausjalikult nõuab, et organisatsioon peab looma toimiva ning aja- ja asjakohase juhtimissüsteemi, välja töötama selle toimimise põhimõtted (sh süsteemi aja- ja asjakohasena hoidmiseks) ning planeerima selle toimimiseks vajalikud vahendid.

Juhtimissüsteem peab sisaldama metsamajandamistöde kavandamise, korraldamise, tegemise, seiramise ja tulemuste hindamise ning metsamajandamistöde sotsiaalsete, keskkonnakaitseliste ja majanduslike mõjude hindamise põhimõtteid. Dokumenteeritud peavad olema vähemalt organisatsiooni struktuur, PEFC standardi nõuete eest vastutaja(d), protsesside kavandamise ja dokumenteerimise põhimõtted (nt kasutatavad rakendustarkvarad, kohaliku kogukonnaga suhtlemise põhimõtted, siseauditi läbiviimise põhimõtted, vaidluste ja kaebuste lahendamise põhimõtted).

Juhtimissüsteem tuleb regulaarselt üle vaadata, see peab hõlmama ka eelnevas auditis välja toodud mittevastavuste ja parandusabinõude ülevaatamist ning vajadusel juhtimissüsteemi täiustamist või muutmist.

Selleks, et teavitada avalikkust PEFC nõuete järgimisest, peab kinnitus PEFC standardi nõuete täitmise kohta edaspidi olema avalik, märkides selle ära näiteks organisatsiooni kodulehel, või selle puudumisel Eesti Metsasertifitseerimise Nõukogu kodulehel.

4. PEATÜKK 6: Kavandamine

Peatükk 6 räägib tegevuste ja protsesside kavandamisest.

Uue nõudena peab organisatsioon hindama oma tegevusega seotud riske ning võimalusi, et oleks tagatud tema tegevuse vastavus PEFC standardi nõuetele. Samuti peab organisatsioon kaardistama mõjutatud sidusrühmad ning kirjeldama nende vajadused ja ootused. Koostatud peavad olema kohaliku kogukonnaga suhtlemise põhimõtted.

Kuigi metsamajandamiskava olemasolu ei ole enam uue standardiga nõutud, peab organisatsioonil siiski olema aja- ja asjakohane ülevaade oma metsast. Sh ülevaade keskkonnakaitselise funktsiooniga ja keskkonda tasakaalustava funktsiooniga metsadest. Sõnastatud peavad olema ka põhimõtted kuidas organisatsioon tagab metsa inventeerimisandmete aja- ja asjakohasuse.

Organisatsioonil on olemas tegevuskava, mis võib metsaomanike eripärast tulenevalt olla kas dokument, dokumentide kogum ja/või elektrooniliste andmete kogum, mille abil organisatsioon kirjeldab oma metsa majandamise ja peamiste ökohüvede kasutamise eesmärgid ja põhimõtteid. Tegevuskava all ei peeta silmas metsamajandamiskava metsaseaduse tähenduses, kuid väiksema metsaomaniku jaoks võib metsamajandamiskava siiski olla põhiline andmete ja informatsiooni kogum. Tegevuskava kokkuvõtte on avalik ning see tuleb avalikustada kas organisatsiooni kodulehel, või selle puudumisel Eesti Metsasertifitseerimise Nõukogu kodulehel.

Organisatsioon peab sõnastama põhimõtted, millega ta vähendab riske metsa kui ökosüsteemi kahjustamiseks ja seisundi halvenemiseks ning millega toetatakse metsa kui ökosüsteemi pikaajalise hea seisundi tagamist. Organisatsioonil peavad tegevuskavas või selle osana olema kirjeldatud jätkusuutliku metsamajandamise põhimõtted ja pikaajalised eesmärgid.

Lisandunud on alapeatükk uute täpsustatud nõuetega töötervishoiu, tööohutuse ja töötingimuste kohta. Töötajad peavad saama õiglast töötasu ning nende töö- ja puhkeaeg peab vastama õigusaktidele. Nõuded on sätestatud ka renditööjõu kasutamisele. Organisatsioon peab looma töökeskkonna, kus välditakse töötajate diskrimineerimist ja ebaväärikat kohtlemist ning tagatakse töötajatele võrdsed võimalused.

5. PEATÜKK 7: Tugi

7.peatükk räägib ressurssidest, töid tegevate isikute pädevusest, teabevahetusest, teabe dokumenteerimisest ja kaebustega tegelemisest.

Töid peavad tegema pädevad ja jätkusuutlikust metsamajandamisest teadlikud isikud ning enda teadmisi tuleb järjepidevalt täiendada.

Standard kirjeldab senisest sisukamat Infovahetust. Nii peab organisatsioon suuremahulistest metsamajandustöödest teavitama kohalikku kogukonda ja vahetut naabrit. Uue nõudena on standardis ära toodud teave, mis tuleb puidu tarnel edastada PEFC tarneahela sertifikaati omavatele klientidele.

Metsamajandamistöödega seotud teave peab olema dokumenteeritud.

Organisatsioonil peavad olema kirjeldatud metsamajandustöid, omandi- või valdusõigust ja töötingimusi puudutavate vaidluste ja kaebuste põhimõtted. Kõik vaidlused ja kaebused peavad olema lahendatud vastavalt nendele põhimõtetele.

6. PEATÜKK 8: Metsamajandamine

Uues standardis on nõuded metsamajandamisele jagatud 6 kriteeriumi põhiselt. Kriteeriumid on välja töötatud üleilmse protsessi Forest Europe käigus, heaks kiidetud enam kui 46 riigid ning nende järgi joonduvad ka PEFC globaalsed jätkusuutlikkuse kriteeriumid. Eesti standardis oleme neid pisut kohandanud meie ökoloogilistele, majanduslikele ning sotsiaal-kultuurilistele oludele vastavaks. Nii räägime meie metsaökosüsteemide tervise ja elujõu säilitamise asemel kogu ökosüsteemi terviklikkusest, elujõulisusest ja ökoloogilisest funktsionaalsusest; metsa majandamise kaitsefunktsioonide asemel oleme näinud vajadust laiemal - keskkonda reguleeriva ökosüsteemi rolli säilitamist. Viimasesse oleme lisanud uue vaatenägemise ka kultuurilised ökohüved.

6.1. 1. kriteerium: Metsa ja selle ökohüvede hoidmine või asjakohane suurendamine, arvestades metsa panust süsinikuringesse

Standard on täienenud uute ajastu- ja asjakohaste märksõnade ja põhimõtete nagu kliimasõbralikud ja ressursitõhusad töövõtted, süsiniku sidumine ja talletamise võime säilitamine ja suurendamine, puittoodete asendusefekt.

Nii on uue põhimõtte ja nõuetena lisandunud järgmine punkt:

Metsamajandamistödel tuleb eelistada kliimasõbralikke ja ressursitõhusaid töövõtteid, mis säilitavad või suurendavad tulevikus metsa tagavara ja puidu kvaliteeti, võimet siduda ja talletada süsinikku, arvestades sealhulgas ka puittoodete asendusefekti, ning vältida olulist kahjulikku mõju metsa tagavarale, puidu kvaliteedile ja/või peamistele ökohüvedele.

Põlise metsamaa muutmine mittemetsamaaks ei ole lubatud, välja arvatud mõned erandid, ning ka sellisel juhul ei tohi see olla suurem kui 5% serditud metsamaa pindalast. Raadada ei tohi märkimisväärselt suure süsinikuvaruga ja peamisi ökohüvesid pakkuvaid alasid.

Ökoloogiliselt väärtuslikku mittemetsamaad ja muinsuskaitsemaastikke ei metsastata, seda tohib teha vaid põhjendatud juhtudel. Põlist metsamaad, ökoloogiliselt väärtuslikku mittemetsamaad ja muinsuskaitsemaastikke ei ole lubatud muuta istandikuks.

6.2. 2. kriteerium: Metsa kui ökosüsteemi terviklikkuse, elujõulisuse ja ökoloogilise funktsionaalsuse säilitamisele suunatud tegevused

Standardis on välja toodud peatükk metsa kui ökosüsteemi terviklikkuse, elujõulisuse ja ökoloogilise funktsionaalsuse säilitamisele suunatud tegevustega.

Senisest täpsemini on kirjeldatud on nõuded metsa elujõulisuse ja ökosüsteemi seisundi säilitamisele, tagades metsa geneetilise, liigilise ja struktuurilise mitmekesisuse säilimise ja vastupidavuse häiringutele.

Uus standard vaatleb metsa majandamist laiemalt, tööde tegemisel tuleb säilitada ökosüsteemi hea seisund, tuleb arvestada metsa struktuuri ja looduslikke protsesse. Kahjustunud või järkjärgult vaesunud ja terviklikkust kaotanud ökosüsteem (degradeerunud ökosüsteem) tuleb taastada, kui see on võimalik ja majanduslikult otstarbekas, või jäetakse see looduslikule arengule (suktsessioonile).

Metsa tervislikku seisundit ei tohi tahtlikult ohustada ja kahjustada. Võõrliike ja/või -genotüüpe, mis ohustavad looduslikku tasakaalu, ei tohi metsa viia ega metsas levitada. Liike ja/või liikide genotüüpe, mis ohustavad teiste metsaomanike metsa seisundit, puude kasvamist, puidu kvaliteeti või teiste peamiste ökohüvede kvaliteeti, ei tohi metsa viia ega metsas levitada. Kui neid on metsa viidud enne 31.12.2022, siis nende liikide ja/või genotüüpide looduslikul levikul peab organisatsioon tagama teiste omanike metsa ohutuse.

Täpsustatud on tule kasutamise nõudeid, tule tegemine üldjuhul on keelatud, kuid põhjendatud juhtudel ja kooskõlastuste olemasolul lubatud.

Organisatsioonil on olemas käitumispõhimõtted, valmisolek ja võimekus õli ja kütuse lekke, samuti prügistamise ärahoidmiseks ning likvideerimiseks (nt lepingupunktid, lekkekindlad kanistrid ja kütusemahutid).

Täpsustatud on taimekaitsevahendite kasutamist. Sarnaselt kehtivale standardile tuleb metsakahjustuste ärahoidmiseks ja nende leviku tõkestamiseks eelistada bioloogilisi võtteid ja vahendeid. Mittebioloogiliste taimekaitsevahendite kasutamine metsamaal on lubatud vaid põhjendatud juhtudel.

6.3. 3. kriteerium: Puidu, mittepuiduliste metsasaaduste ja teiste ökohüvede tootlikkuse säilitamine või suurendamine

Täpsustatud on nõudeid puidu, mittepuiduliste metsasaaduste ja teiste ökohüvede tootlikkuse säilitamiseks või suurendamiseks.

Kui organisatsioon tegeleb äriliste mittepuiduliste metsasaaduste ja peamiste ökohüvede pakkumisega, siis peavad olema välja töötatud nende jätkusuutlikkuse hindamise põhimõtted ning olema välja toodud aastased jätkusuutlikud kasutusmahud ja/või -pindalad.

Metsamajandamistööd tuleb teha ajal ja viisil, mis ei vähenda puidu, mittepuiduliste metsasaaduste ja teiste ökohüvede tootlikkust, nii peab metsamajandamistöörde järgselt säilima metsa võime jätkusuutlikult toota puitu ja/või pakkuda peamisi ökohüvesid.

Puidu, äriliste mittepuiduliste metsasaaduste ja/või teiste peamiste ökohüvede kasutusmaht peab tagama nende tootlikkuse pikaajalise jätkusuutlikkuse.

6.4. 4. kriteerium: Bioloogilise mitmekesisuse säilitamine, kaitsmine ja asjakohane suurendamine metsas

Eraldi kriteeriumis on täiendatud põhimõtteid bioloogilise mitmekesisuse säilitamise, kaitsmise ja asjakohase suurendamise osas metsas.

Metsamajandamistöõde kavandamisel ja tegemisel tuleb ökoloogiliselt väärtuslikku metsa ja ökoloogiliselt väärtuslikku mittemetsamaad säilitada, jättes need majandamisest kõrvale või kasutades seal töövõtteid, mis ei kahjusta oluliselt ökoloogilisi väärtusi, vaid pigem soodustavad väärtuste püsimist või kujunemist ja rikastavad metsa struktuuri. See katab ja laiendab olemasoleva standardi nõuet suurele metsaomanikule kaitsta esinduslikku valimit (so vähemalt 5%) olemasolevatest haruldastest ja/või ohustatud ökosüsteemidest looduslikus seisundis.

Täpsustatud on kaitsealuste liikide turustamise tingimusi. Üldjuhul on nende turustamine keelatud, kuid kui seda võimaldavad õigusaktid ja CITES ehk „Loodusliku loomastiku ja taimestiku ohustatud liikidega rahvusvahelise kaubanduse konventsioon“, siis võib seda teha.

Istandikus ei tohi kasutada invasiivseid ja/või Eestis keelatud võõrpuuliike ja hübriide.

Ühe suurema muudatusena on standardisse lisandunud põhimõtted, mis käsitlevad metsa ökoloogilise ajalis-ruumilise sidususe säilitamist, parandamist ja taastamist.

Kasutama peab töövõtteid, mille tulemusena on metsas olemas metsa ökoloogilise ajalis-ruumilist sidusust tagavad struktuurid ja omadused, nt erinevatest puuliikidest säilikuud, säilikuude grupid koos teise rinde ja/või alusmetsaga, erinevas seisundis puit (nt jalalkuivanud puud/tüükad, lamapuit, kõdupuit, kännud), raielangi välisserva on jäetud puhverribad, säilitatud on metsa mikrostruktuure, mitmekesise koosseisu ja eri vanusega puistu(id), looduslikku järelkasvu ja alusmetsa mitmekesisust, metsa bioloogilist seisundit ja mitmekesisust näitavaid märgilise väärtusega linde, loomi, taimi, samblaid, samblikke, seeni.

Tüükaid võib juurde tekitada tüügastamise teel, eriti kasvukohatüüpides, kus on suurem oht tuuleheitele. Kuni 3 ha langi puhul on sidususe tagamiseks säilikuud langile jäetud üksikutena või gruppina, üle 3 ha on eelistatud säilikuude grupid. I ja II-kategooria liigi leiukohal on säilikuud jäetud majandusmetsas nõutust vähemalt kaks korda rohkem. Nektarit ja õietolmu pakkuvad puud ja põõsad asuvad eelkõige raielangi äärealadel või on vähemalt poole võra ulatuses avatud valgusele (nt teed, sihid, kraavid, sulglohud, veekogude kaldad), kus on neil võimalik õisi moodustada.

On oluline, et metsamajandamistöõdel eelistataks võtteid, mis säilitavad või parandavad metsa struktuurset varieeruvust, eelkõige puistu koosseisulist, vanuselist, rindelast ja maastikulist varieeruvust, ja ka mikroelupaikade mitmekesisust. Seda näitab, kui organisatsioon on kasutanud selleks sobivaid võtteid, mille tulemusena on metsas lamapuitu ja tüükaid, looduslikku järelkasvu ja mitmekesisust alusmetsa, kasvama on jäetud nektari- ja õietolmutaimi. Mikropinnavorme pole

oluliselt kahjustatud. Tingimuste ja võimaluste olemasolul on olemas ebaühtlase vanusega puistud, segametsad, häilud ja puuliikide mitmekesisus maastikul.

Rõhutatud on, et metsamajandamistööd peavad olema läbi viidud viisil, mis ei tekita metsale kui ökosüsteemile püsivaid kahjustusi. Võimalusel tuleb kasutada abinõusid metsa struktuuri ja bioloogilise mitmekesisuse ja/või peamiste ökohüvede säilitamiseks või parendamiseks.

Uue nõudena peab metsaparandustaristu kavandamisel ja ehitamisel hindama riske ja kavandatud tööde mõjusid, ning see peab tekitama võimalikult väikest kahju keskkonnale.

Sarnaselt kehtivale standardile säilitatakse metsamajandamistööl bioloogilise mitmekesisuse hoidmiseks ökoloogiliselt olulisi struktuurielemente (nt jalalkuivanud puid ja tüükaid, lamapuitu, õõnsaid puid, põlemisjälgedega puid, vanade puudega alasid, puistus väheesinevaid puuliike, suuri kive, sulglohke jne). Antud nõudesse on lisandunud nende võimaliku mõjuga arvestamine metsa tervislikule seisundile, puidu kvaliteedile, ökosüsteemi seisundile, naaber-ökosüsteemidele ja inimeste ohutusele.

6.5. 5. kriteerium: Metsa kui keskkonda reguleeriva ökosüsteemi rolli säilitamine ja suurendamine

Uues standardis on selgemini välja toodud metsa roll keskkonna tasakaalustajana. Tuleb säilitada või parendada metsa rolli keskkonna tasakaalustajana: erosiooni ja üleujutuste vähendajana, veerežiimi puhverdajana, kliima reguleerijana, süsiniku sidujana ja/või teiste ühiskonnale oluliste ökohüvede pakkujana (selleks peavad organisatsioonil olema olulised kultuurilised ja sotsiaal-majanduslikud ökohüved määratletud). Looduslike veekogude äärde on jäetud veekogu puhverribad.

Täpsustatud on tingimusi metsamajandamistöölde tegemiseks, nendeks tuleb kasutada tööks sobilikku aega, tehnikat ja töövõtteid, et võimalikult vähe kahjustada pinnast, ära hoida erosiooni ja setete kandumist veekogudesse ning vooluveekogude ummistumist. Samuti metsaparandustaristu ehitamiseks, rekonstrueerimiseks ja uuendamiseks. Selleks tuleb hoida ära vooluveekogude ummistumist, et säilitada võimalikult palju veekogu loomulikku veerežiimi, vähendada setete jõudmist eesvoolu ja looduslikesse veekogudesse ning vältida kütte- ja määrdeainete veekogudesse sattumist. Metsamajandamistöölde vältitakse kütte- ja määrdeainete ning taimekaitsevahendite veekogudesse sattumist.

6.6. 6. kriteerium: Metsa kultuuriliste ja sotsiaal-majanduslike ökohüvede säilitamine või asjakohane parandamine

Täpsustatud on nõudeid metsa kultuuriliste ja sotsiaal-majanduslike väärtuste osas, millega tuleb metsamajandamistöölde arvestada.

Organisatsioonil peab olema teada, kus asuvad kultuuriliste väärtustega metsad ning metsamajandamistöodel on arvestatud nii õigusaktidest tulenevate nõuete kui erinevates registrites oleva teabega.

Sarnaselt kehtivale standardile on mets igaüheõiguse alusel avatud kõigile. Uus standard täpsustab aga põhjused millest tulenevalt on põhjendatud juhtudel lubatud piirangute seadmine igaüheõigusele. Põhjused tulenevad arvestades organisatsiooni majandustegevuse eripäraga, nt metsa tervisliku seisundi tagamise, peamiste ökohüvede pakkumisel rahalise kasu saamise eesmärgil, sihiliku prügistamise vältimise ja ohutuse tagamise eesmärgil, või kui ökohüvede varumine võib seada ohtu loodusliku koosluse säilimise.

Täpsustatud on tingimusi, mille kohaselt tuleb metsamajandamistöodel arvestada ajalooliste, kultuuriliste ja vaimsete väärtustega, mis on määratletud riiklikult või väärtuse olemasolu on kokku lepitud kohaliku kogukonna ja organisatsiooni vahel. Organisatsioon on säilitanud registrisse kantud ajalooliste ristidega ristipuud, kahjustatud ei ole kinnismälestisi. Kohaliku kogukonna ja organisatsiooni vahel on kokku lepitud väärtuste olemasolu (nt hauad, kalmed, kalmistud, kääpad, kiviaiad, hiie- või raviallikad, hiie- või kultuskivid, metsavennapunkrid) ja kokkuleppeid on järgitud.

Põhimõtte, et metsamajandamine peab pikas perspektiivis edendama kohalike elanike kultuurilist ja sotsiaal-majanduslikku heaolu, on väga asjakohane ka uues standardis. Uue täiendusena on lisatud tingimused, et asjakohasel juhul kaasatakse metsamajandamistöode planeerimisse ka kohalik kogukond, samuti et kohalike kogukondade traditsioonilisi teadmisi ja uuenduslikke ideid kasutusele võttes jagatakse tulud ja kulud õiglaselt.

Organisatsioon peab jätkuvalt arvestama ja soodustama metsanduse rolli Eesti majanduses ja kohalikus sotsiaal-majanduslikus heaolus. Selleks pööratakse tähelepanu piirkondlike inimeste tööhõivele ja Eesti ettevõtete toorme vajadustele. Uue täpsustusena on välja toodud nõuded, et võimalusel on kasutatud piirkondlikku tööjõudu ning puidu tarnimisel on eelistatud Eesti puidutööstusi.

Täpsustatud on teadustöö tegemisele kaasaaitamist serditud metsas. Organisatsioon võimaldab teadustöö tegemist oma metsas, arvestades omandiõigust, organisatsiooni majandustegevuse eripära, inimeste ohutust ning mõju metsatagavarale ja puidu kvaliteedile ning peamistele ökohüvedele. PEFC serditud metsas on eelistatud teadustööd, mis toetavad jätkusuutlikku metsamajandamist.

Uuena on lisandunud nõue, mille kohaselt võimaldab organisatsioon riigikaitsealast väljaõpet oma metsas, arvestades omandiõigust, organisatsiooni majandustegevuse eripära, inimeste ohutust ning mõju metsa tagavarale, puidu kvaliteedile ja peamistele ökohüvedele.

7. Peatükk 9: Tulemuslikkuse hindamine

Täpsustatud on nõudeid metsamajandamistööde tulemuslikkuse hindamisele ja seirele. Nii näiteks peab organisatsioon lähtuvalt oma eripärasest määratlema seire põhimõtted ja regulaarsuse, hinnates regulaarselt metsamajandamistööde kvaliteeti ja mõju metsale ja peamistele ökohüvedele, äriliste mittepuiduliste metsasaaduste pakkumisel jälgima ja hindama nende kasutust ja seisukorda. Samuti tuleb jälgida regulaarselt töötervishoiu ja tööohutuse nõuete täitmist. Vajadusel tuleb korrigeerida või ümber hinnata oma tegevusi.

Uue nõudena on standardisse toodud sisekontrolli läbiviimise vajadus. Organisatsioon peab vähemalt üks kord sertimise perioodi jooksul analüüsima oma tegevusi tööde planeerimisel ja läbiviimisel ning tegevuste vastavust PEFC standardi nõuetele. Sisekontrolli tulemusi peab olema tutvustatud juhtkonnale, kes peab analüüsi heaks kiitma.

8. Peatükk 10: Täiustamine

Organisatsioon peab pidevalt täiustama oma tegevust. Juhul, kui auditiga leitakse mittevastavus standardi nõuetele, peab organisatsioon reageerima mittevastavusele ja hindama mittevastavuse põhjuseid, kavandama abinõud mittevastavuse kordumise vältimiseks ja võimalusel kõrvaldamiseks ning hindama parandusabinõude tõhusust. Parandusabinõud peavad olema vastavuses leitud mittevastavuste avaldatud mõjuga. Organisatsiooni mittevastavused ja parandusabinõud on dokumenteeritud.